22/03/2021

Αφιερωματικό: Για την κοίμηση του π. Ιωάννου Κεραμιντζή

/ Επικαιρότητα

Ακολουθεί αφιερωματικό κείμενο επ’ αφορμή της προσφάτου κοιμήσεως του π. Ιωάννου Κεραμιντζή:

Βαθειά η θλίψη και το κενό μεγάλο, της εκδημίας του Παπαγιάννη μας!

Όσοι είχαμε την μεγάλη Ευλογία να είμαστε πνευματικά του τέκνα ,γνωρίσαμε από πρωτο χέρι τι σημαίνει κληρικός "παλαιάς κοπής". Αδιάκοπος εργάτης της Θείας Λειτουργίας, ακούραστος στο πεδίο της προσευχής , γητευτής χιλιάδων ψυχών ἀπὸ ὅλατὰ μέρη της οικουμένης, ταπεινότατος , γνήσιος οπαδός του Πατερικής Ὀρθοδοξίας, λάτρης της παράδοσης και της Πατρίδας μας.

Γεννημένος στο Βαθύ Σάμου το 1936, μεγάλωσε μέσα στα χρόνια της κατοχής και γαλουχήθηκε με την σκληράδα και την αλήθεια των χρόνων εκείνων. Πάντα πρόθυμος και τολμών ,αναγκάστηκε να κάνει πολλές χειρονακτικές δουλειές, τις οποίες αργότερα μας εξιστορούσε με ιδιαίτερη λεπτομέρεια ,τονίζοντας μας την χαρά του μόχθου, την αξία τηςεπιβραβευσης και την δοξασία στον Κύριον ,για το "επιούσιον".Τα μεγάλα του προτερήματα ,γρήγορα τον οδήγησαν στην Πρωτεύουσα, ακολουθώντας με μεγάλη επιτυχία το "επιχειρειν" όμως η Μεγαλόχαρη ,γρήγορα τον κάλεσε κοντά της καιαφού χειροτονήθηκε το 1992 υπό του μακαριστού Μητροπολίτου Ρόδου κυρού Αποστόλου.

Την υπηρέτησε με μεγάλη αγάπη , ως εφημέριος της Ιεράς Μητροπόλεως Ρόδου και στο προσκυνημα της Σκιαδανής , μέχρι τον Μάιο του 2005, με μια περίοδο απόσπασης (1999-2001) στην Ιερά Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής για τις ανάγκες της Εξωτερικής Ιεραποστολής. Μὲ θαυματουργὴ ἐμφάνιση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κλήθηκε στὴν Ἀθήνα, όπου τον Ιούνιο του 2005 διορίστηκε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και ανέλαβε εφημέριος του Ιερού Παρεκκλησίου Αγίου Γεωργίου και Αγίων Αναργύρων Μακρυγιάννη. Γρήγορα οι πιστοί πολλαπλασιαστηκαν και με την βαθειά του Προσευχή και Πίστη, ο Ναοστου Αγίου Γεωργίου μεταμορφώθηκε ,όχι μόνο σε κάλλος και εκκλησιαστικη αρχιτεκτονική καινοτομία που ο ίδιος εφηύρε συνεχώς, αλλα και σε αύρα Θείας Χάρητος, που μόνο στις Αγιορείτικες Μονές συναντά κανείς σήμερα.

Με την συνοδεία της αχώριστης επι 62 έτη πρεσβυτέρας του σε κάθε είδους σωματικόψυχικό και πνευματικό αγώνα, δημιούργησαν ένα απο τα πιο ζωντανά αρχονταρικια της Αθήνας, όπου βρέφη, παιδιά,εφηβοι, μεσήλικες και γέροι, κουβαριάζονταν ανέμελα σε λιβάδια ψυχικής αγαλλιασης και Πνευματικής αφύπνισης ,μεσα απο τον γλαφυρό τουλόγο, στην μικρή αυλή της κάμαρής του ,που τελούσε και χρέη αρχονταρικίου τουςκρύους μήνες.Μεθυσμένος από επαγρύπνηση για την Θεία Φώτιση ,επιμελήθει προωρατικώς γιὰ τὴμετάφραση τοῦ βίου & τῶν διδαγμάτων τοῦ μετέπειτα Ἁγίου Γαβριήλ (διὰ Χριστὸν σαλοῦ)τῆς Γεωργίας, τὸν ὁποῖο καὶ ἔκανε γνωστὸ στὴν Ἑλλάδα. Οἱ προσκυνητὲς τοῦ Ναοῦ ἐτύγχαναν τακτικά Χάρης καὶ Εὐλογίας να τους σταυρώνει οίδιος με τον Σταυρό του Αγίου και να ασπάζονται το πετραχήλι Του καθώς και άλλαἐνδύματα Τοῦ .

Για το ποιόν του, παραθέτω μια απο τις πάμπολλες περιγραφές μιας αγαπημένης εκ τωνπνευματικών του τέκνων :«Μια μέρα πηγαίνοντας για εξομολόγηση, ο παππουλης φαινόταν θυμωμένος. Τι έχεισπαππουλη και είσαι έτσι? Τι να χω χαρά μου... Τσακωνομουν πάλι. Τι εννοείς παππουλη με ποιον τσακωνοσουν απόρησα. Με τον Άγιο Γαβριηλ τσακωνομουν γιατί είναι πολύπεισματάρης. Έχω θυμώσει μαζί του μου συνέχισε με βροντερή φωνή. Του ζητάω κάτι καιδεν μου το κάνει. Ενώ άλλα τα έχει κάνει, αυτό τίποτα. Και όχι μόνο αυτό αλλά έρχεταιμετά από μια εβδομάδα (ο Άγιος Γαβριήλ) και μου λέει θυμωμένος.... Γιατί πάτερ δεν μουζητάς πράγματα πια? Μια βδομάδα δε μου ζήτησες τίποτα. Και εγώ του λέω... δε σου ξαναζηταω τίποτα γιατί σου ζήτησα κατι και εσύ δεν μου το εκανες. Και ο Αγιος Γαβριήλμου απάντησε :άσε τι θα κάνω εγώ πάτερ, εσύ να επιμένεις και να συνεχίσεις να μου ζητάς. Άσε τι θα κάνω εγώ. Αυτό είναι δικό μου θέμα!!!¨». Αυτός ήταν ο Παπαγιάννης .

Υπόδειγμα ακτημοσύνης, αλήθειας ,ταπεινότητας και Παντελεήμων. Στα χρόνια που ακολούθησαν , κατάφερε το ακατόρθωτο ,να κάνει το ελάχιστο καμαράκι που ζουσε με την Πρεσβυτέρα ,την καρδιά της Ακρόπολης ,μιας Ακρόπολης που υπερηφανευόταν μετά από πολλά χρόνια για τις αξίες και τα ιδανικά της ,με χιλιάδες περαστικούς και θαμώνες να αντλούν χωρις φειδώ το καθημερινό κερασμα του :μια αγκαλιά Αγάπης, μια Πατρική ματιά και μια μόνο λέξη: "Χαρά μου "Καλὸν Παράδεισο, παπὰ Γιάννη! Την Ευχή σου!

Δεν έχουμε θλίψη πλέον,διότι ξέρουμε που θα βρίσκεσαι και πως θα μας θρέφεις πνευματικά από εδώ και στο εξής! Απεναντίας ,να ξερεις ότι χαιρόμαστε ,διότι εσύ μας έδειξες τον δρόμο της χαράς !!

ΚΑΛΗ ΑΝΤΑΜΩΣΗ